

GŁOS POMORSKI

Nr. 216 — Rok 3.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 3000 mk.

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji i w agenturach miejscowych miesięcznie 70.000 mk., przedpłata na pocztę z od noszeniem do domu miesięcznie 71.210 mk. — pod opaską w Polsce i do Gdańska 75.500 mk., do Niemiec 80.500 mk. polskich lub ich wartość walutowa, do Francji 5,— fr., do Anglii 0.8 shilling, do Stanów Zjednoczonych 35 cents. W razie nieprzewidzianych wypadków jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty. — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Rachunek bieżący: Bank Powsiatowy, Grudziądz, Bank Związku Sp. Zarobk. Danziger Privat. Aktienbank Gdańsk i Grudziądz. — P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania: Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 2000 mk., w dziale reklamowym na stronie 1 3-lamowej przed tekstem 12.000 mk., wśród tekstu 8000, za tekstem 6000 mk., dla W. M. Gdańska obowiązują te same ceny, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 200% nadwyżki, płatne w markach polskich lub ich wartości walutowej. Za tłumaczenia oblicza się 20% nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne, w razie zwłoki dłuższej niż 72 godzin stosować będziemy ceny bieżące, skreślając wszelkie rabaty. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za termin umieszczenia ogłoszenia.

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem

Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 22-go września 1923.

Telefon nr. 50 i 51.

Sensacyjne rewelacje ministra Seydy o „Deutschtumsbunde”.

„Deutschtumsbund” działał w Polsce według dyrektyw z Berlina. — „Deutschtumsbund” nakłaniał do zdrady łajemnic służbowych, podburzał kolonistów niemieckich i organizował akcję w kierunku oderwania kresów zachodnich od Polski.

Warszawa, 20. 9. (Pat.) Korespondent warszawski „Tempsa” p. de Monsort uzyskał wywiad u p. ministra spraw zagr. Seydy w sprawie powodów rozwiązania

przez władze rządowe Deutschtumsbundu w Poznaniu i Bydgoszczy, z którego to powodu prasa niemiecka w ostatnim czasie przepełniona jest atakami na rząd polski.

P. minister spraw zagr. udzielił korespondentowi następujących informacji:

„Deutschtumsbund” w Bydgoszczy i w Poznaniu rozwiązany został na podstawie

par. 2 ustawy niemieckiej o stowarzyszeniach z dn. 19 kwietnia 1908 r., który po-
wiada, że

stowarzyszenie, którego cel sprzeciwia się usz-
wom karnym, może być rozwiązany.

Władze nasze nie występowały przeciw „Deutschtums-
bundowi” tak długo, dopóki nie osiągnęły zupełnej pew-
ności, że działalność tego stowarzyszenia koliduje z prze-
pisami ustawy karnej.

Pewność tę dał nam ostatnio

szereg materiałów, z
znalezionych z okazji rewizji domowej u jednego z człon-
ków Deutschtumsbundu. Z materiałów tych wynika

niezbieżność, że Deutschtumsbund działał na obszarze b. za-
boru pruskiego według dyrektyw niemieckich z Berlina,
że otrzymywał stantąd subwencje, że wypłacał zapomogi z
funduszy tych nauczycielom, będącym równocześnie
funkcjonariuszami państwa polskiego.

Wzajemnie za to oddanie się robocie

o celach antypaństwowych

nauczycielom takim przyrzekano opiekę i posadę w Niem-
czech na wypadek postradania w Polsce posady z po-
wodu działalności antypaństwowej.

W sprawozdaniu oddziału szkolnego „Deutschtums-
bundu” zaznaczone jest między innymi, że przy odbiera-
niu przyrzeczeń wymaga od nauczycieli Niemców do-
starczania sobie wszelkiego rodzaju informacji

o stosunkach krajowych.

a więc nakłaniania do zdrady łajemnic służbowych, dalej,
by budzili spokojną ludność niemiecką z ospalości i bier-
ności i podburzali do oporu przeciw zarządzeniom władz.

Charakterystycznym jest, iż oddział szkolny Deutsch-
tumsbundu omawia swoją akcję, mającą na celu pozyska-

nie nowych sił nauczycielskich z Gdańska i Niemiec

rozmięszczenie ich według własnego planu w Polsce.

Deutschtumsbund był także kuźnią

artykułów antypolskich
dla prasy niemieckiej.

O nastrojach, panujących wśród jego członków,
świadczą dosadnie wiersz pod tytułem: „Abschied von
Polen”, zohydżający wszystko, co polskie.

Wiele tłumaczy także fakt, że oddział szkolny
Deutschtumsbundu w swem doniesieniu do władzy prze-
łożonej w Berlinie podaje, że przeszedł do akcji zorgan-
zowania masowej wysyłki zażaleń na rząd polski do Li-
gi Narodów.

W sprawie kolonistów Deutschtumsbund był niesły-
chanie czynny.

Deutschtumsbund okólnikiem z dnia 14 marca 1922 r.
wzywa ludność, aby ustępowała pod presją ze swoich
włości i nie wchodziła w żadne porozumienia z władzami
polskimi.

Deutschtumsbund robił całą robotę

informacyjną i wywiadowczą,
troskliwie zakonspirowaną przed władzami polskimi.

Świadczy o tem poza szeregiem innych dokumentów
chyba taki cytat ze sprawozdania oddziału szkolnego
Deutschtumsbundu:

„W ostatnich czasach akcja zapomogowa weszła
w nieprzyjemne stadium, gdyż dowiedziały się o
niej władze polskie.”

Zresztą trudno nie pracować konspiracyjnie, jeśli się
propaguje

dezercję wśród wojska polskiego,
jak to uprawiał kierownik jednej filii Deutschtumsbundu.

Deutschtumsbund był nie tylko legalną organizacją po-
lityczną mniejszości niemieckiej, ale rodzajem państwa w
państwie o celach wrogich polskiemu celom państwowym.

Stwierdzone to zostało wyraźnie w oświadczeniu
pastora Willigmann

z Leszna, że celem Deutschtumsbundu jest oderwanie
od Polski kresów zachodnich i przyłączenie ich do Nie-
miec.

To też władze wewnętrzne polskie, rozwiązawszy
Deutschtumsbund, przekazały cały materiał prokuraturze

z wnioskiem o wdrożenie śledztwa i wdrożenie sądowe-
go postępowania karnego przeciw zarządom i członkom
Deutschtumsbundu z par. 92, 128, 132 i 339 K. K.

W sobotę, dnia 22 września o godz. 8 wiecz.
na sali Hotelu Warszawskiego odbędzie się

Wielkie Zebranie polit.

Związku Lud. Narodowego.

Przemówienia wygłoszą:

1. Poseł Edmund Trepka, profesor politechniki war-
szawskiej,
2. Poseł Henryk Lipski, dyrektor gimnazjum w War-
szawie.

Karty wejścia w cenie 100 mk. wydaje się przed
wejściem na salę.

16601

Nadzwyczajne Walne Zebranie

Narodowego Stronnictwa Robotników
i Chrześcijańskiego Narod. Stron. Pracy

odbędzie się

w piątek, dnia 21-go września, o godzinie

7-mej wieczorem, w Hotelu Warszawskim

przy ulicy Józefa Wybickiego.

Przybycie wszystkich członków jest konieczne.

Sekretarjat generalny

Gięda'pieniężna

z dnia 21 września

Złoty polski	45.000
Marka niemiecka	0.0017
Dolary Stanów Zjedn.	280.000
Franki francuskie	16.600
„ belgijskie	13.860
„ szwajcarskie	43.500
Fund. szterling ang.	1.273.000
Liry włoskie	12.500
Guiney holenders	110.500
Korony szwedzkie	74.300
Korony duńskie	50.650
Korony norweskie	44.850
Korony czeskie	8.400

Memoriał Stresemanna w kwestji odszkodowań.

Berlin, 20. 9. (Pat.) Kanclerz Stresemann odbył
konferencję z posłem brukselskim w kwestji odszkodo-
wań. Poglądy swe na tę sprawę przedstawił kanclerz w
memoriale, który zawiera następujące punkty:

1. Niemcy są gotowe zaniechać biernego oporu w za-
głębiu Rubry tylko pod warunkiem, że los zasądo-

nych i wydalonych obywateli niemieckich będzie
zabezpieczony.

2. Niemcy gotowe zgodzić się na podwyższenie osta-
tniej swojej oferty odszkodowawczej.

3. Zabezpieczenie wypłat odszkodowawczych przez
ustanowienie hipoteki na przemysł niemiecki i
własność ziemską.

Co ofiarowują Włosi Jugosławiji w zamian za aneksję Rieki?

Paryż, 20. 9. (Pat.) Między Jugosławiją a Włocha-
mi odbywa się wymiana not, mająca doprowadzić do na-
stępujących wyników:

1. aneksja Rieki i okolic przez Włochy, wzajemnie za
co Włochy gotowe są uznać zwierzchnictwo Ju-
gosławiji w porcie Barros i nad deltą.

2. ma być dokonane sprostowanie granic między Ju-
gosławiją a Włochami w Sławonii na korzyść Ju-

gosławiji. Jugosławija ma otrzymać wolną strażę
w porcie Rieki.

3. Zawarcie traktatu handlowego między Jugosławiją
i Włochami.

4. Między obu państwami ma być zawarty traktat
polityczny i wojskowy, umożliwiający ścisłą współ-
pracę tych państw na Bałkanie i w Europie środ-
kowej.

Polacy na Śląsku Cieszyńskim zdobyli 600 mandatów.

Cieszyn, 20. 9. (Pat.) Przy niedzielnych wyborach
do rad gminnych na Śląsku Cieszyńskim Polacy zdobyli
przeszło 600 mandatów.

Cieszyn, 20. 9. (Pat.) Wynik wyborów do rad gmin-
nych na Śląsku Cieszyńskim przeszedł wszelkie oczeki-
wania ludności polskiej i zaskoczył tym rezultatem Cze-

chów. Wybory odbyły się w 80 gminach powiatu cie-
szyńskiego i frysztackiego. W 60 gminach bezwzględnie
zwycięstwo uzyskali Polacy. W pozostałych zaś gmi-
nach zwyciężyli Czesi dzięki połączeniu się z Niemcami
i renegatami.

Rozumiemy: socjalizm z mnożnikiem!
Rozumiemy także, że w tym samym numerze odprawia się wielkie nabożeństwo z adoracją Józefa Piłsudskiego i ogłasza się ku czci „Boga wojny” dwa militarystyczne artykuły: „O mobilizacji armii” i „Strategicz-
nem przygotowaniu obrony”. Wprawdzie jakiś Jaures lub Liebknecht otworzyłby usta i wytrzeszczałby oczy wobec tego militarystycznego socjalizmu polskiego, ale my już powoli oswoiiliśmy się z tym powiackim bigosem, z tym konkubinatem Hindenburga i Róży Luksemburg. Logika wprawdzie trochę dęba stała, ostatecznie jednak i to jeszcze w podziemnych kombinacjach jakoś się klei i wiąże od biedy.

Więc idźmy dalej. Przewracam karty miesięcznika i znajduję apologię kościoła narodowego i mirjawitów. Czego tam niema! Towiański, Cieszkowski, ks. Hodur i mateczka Kozłowska! Ramie przy ramieniu!

A potem dosłownie:

Od Kościoła narodowego pragnęlibyśmy się spodziewać istotnego umiarowania, które będzie polegało na przejęciu się i przypomnieniu najpiękniejszych tradycji polskich i natchnień wielkich w narodzie proroków i myślicieli. Marzenia ich wzniósł, genialne pomysły nie były może utopią, skoro i dziś, w naszych czasach, znalazły zwolenników wśród ks. marjawitów, ludzi reprezentujących najgłębszy bodaj religijny kierunek w Polsce, a mimo to, a może właśnie dlatego, nie uznawanych i lekceważonych przez społeczeństwo.

A więc kult socjalizmu, kult Piłsudskiego, kult militarystyki i kult mateczki Kozłowskiej! Wszystko w jednym kościółku. To się nazywa polską lewicowością.

Przyznać jednak trzeba, że w zakresie polityki zagranicznej ta kręta linia naszej lewicowości staje się przedziwnie prostą. Tam niema żadnego niespodzianek. Tam zawsze zgóry wiadomo, co się spodoba Perłom i Diamantom, Thugutom i Sanojcom, Okoniom i Smołom, słowem całej paranteli czerwonej. A więc wobec okupacji Rury: kwasna mina lub wyraźna ironia. Wobec zajęcia Korfu przez Włochów: zgrzytanie zębów. Wobec przewrotu w Hiszpanii: złość!

Czyżby to był strach przed faszyzmem, który za dni i w nocy niepokoi naszą lewicę? Niewątpliwie, ale wszystko to jest zarazem zdumiewająco zgodne ze stanowiskiem Niemiec i poniekąd Anglii. Gdy tam klaskają, klaszcze i nasza lewica. Gdy tam gwiżdżą, zaczyna gwiżdżeć i ona. Czy Rura, czy Korfu, czy Barcelona, jakże pięknie orkiestra czerwona Polski gra do wtóru polityce Berlina, Londynu, no! i międzynarodowego żydostwa.

Wbrew Lidze Narodów będziemy wrzód wycinać.

Grudniadz, 21 września.

Z nietajoną satysfakcją stwierdza prasa niemiecka w Polsce „wyroki” Ligi Narodów, dotyczące mniejszości narodowych w Polsce. Mianowicie „Deutsche Rundschau”, polemizująca z „Dziennikiem Pozn.”, który żąda niezaprzestania pójścia b. zaboru pruskiego kosztem niemieckim, w gwałtowny odzywa się sposob:

„Przestrzegamy — mówi ona — przed ciągnięciem dalszym podobnej taktyki, „nie tylko polski delegat w Genewie, nie tylko dzieci zamordowanego Prezydenta, lecz powaga i znaczenie państwa polskiego ponosić mogą następstwa podobnych „narodowych” idei.” „Emigracja przeszła 600 000 Niemców z Polski jest bez przykładu w historii. Cofać się musimy w najciemniejsze średniowiecze, by podobnych szukać przykładów!... Historia przechodzi nad zachciankami sabotażu wiecznych praw sprawiedliwości przez nierozumne indywidua do porządku dziennego. Ale nie uśmiecha się ona wiecznie, nie, nie ona się gniewa i dotkliwie karać.”

„Wyroki” Ligi Narodów są, jak widzimy, wodą na młyn naszych „lojalnych” Niemców. Urosły im zaraz rogi. Występują od razu z dalszymi oskarżeniami. Skarżą się, pięścią grożą — odwetem.

„Deutsche Rundschau” krótką ma pamięć. I my czerpiemy z historii. My, którzy w żywej pamięci mamy martyrologię polską z czasów Hoyma, Flottwella, Bärensprunga, Gosslera, Bismarcka, Bülowa do Bethmanna, nie przechodzimy nad sprawiedliwością, nad historią do porządku dziennego.

Przypominamy sobie codziennie testament bismarckowski, rozpoczynający się odezwą:

„Bij Polaków, że zwątpieją o życie. I wilk jest stworzeniem boskiem, a mimo to się go zabija!... Przypominamy sobie nie emigrację, ale wydale-
nie jednym pociąganiem pióra 70 000 Polaków z granic był. zaboru pruskiego...”

Przypominamy sobie 150 lat ciągłego wołania ze strony Niemców: *Poleniam delendam esse!*...

Przypominamy sobie lantratów, żandarmów, nau-
czycieli, związków hakatystycznych, kolonistów, kpiących sobie ze sprawiedliwości boskiej i ludzkiej, a przechodzących nad wołaniem Polski o sprawiedliwość, o prawa historii do porządku dziennego!

Dla nas Polaków na kresach zachodnich wiecznem ostrzeżeniem jest głoszony „Drang nach dem Osten”!

Albo kresy zachodnie są polskie, albo niemieckie! Albo prawa nasze są tu nienaruszalne, albo jesteśmy normadami. Jeżeli wychodzimy z założenia nienaruszalności naszych praw, wtedy musi być koniec dla Niemców z polowaniem na „wilki polskie”. Czas, żeby się przekonali, że Polak dziś, nie wątpiący o życie, nie przestraszy się pięści niemieckiej.

„Deutsche Rundschau”, odwołująca się do Nemesis historycznej, krótką ma pamięć.

Obfita, obszerna literatura niemiecka z czasów przed i powojennych ziele na każdej karcie nienawiścią, rozgonną do Polski. Cynicznie przechodzi ona do po-

rzadku dziennego nad sprawiedliwością, prawami ludz-
kimi i boskimi.

Rozumiemy „Deutsche Rundschau”, gdy ona grozi, że „sprawiedliwość umie się gniewać i dotkliwie karać”. Ma ona na myśli sprawiedliwość niemiecką. Ale ponieważ na własnym cielem doznaliśmy skutki sprawiedli-
wości niemieckiej, że znamy dostatecznie kłamstwa i okrucieństwa orgesowców bismarckowskich dlatego protestujemy przeciw wyrokowi Ligi Narodów i żądamy, a-
żeby rząd nasz nie przestał walki przeciw niemieczyźnie.

Front zwarty przeciw niemieczyźnie, intensywnie polszenia kresów zachodnich, przestrzeganie przepisów traktatowych do ostateczności, a nadewszystkiem interes państwa polskiego jako *suprema lex* w walce z wewnętrznym wrogiem niemieckim, oto jedyna broń, z którą w rękę nie boimy się gniewu i kary „sprawiedli-
wości” niemieckiej!

Liga Narodów, siedząca za zielonymi stolikami w Genewie, teoretycznie pisać może recepty dla uzdrowienia Europy. Jak wrzód na ciele odczuwamy gangrenujące nasze życie polityczne i gospodarcze mniejszości narodowe.

Gdy wrzód ten wycinamy naszymi domowymi, do-
świadczonymi i jedynie skutecznymi sposobami, wtedy może się to Lidze Narodów podobać lub nie podobać.

Może ona protestować lub zająć się wrzodem wy-
cietym.

W każdym razie dla nas miarodajnem może być ty-
lko pytanie, czy wycinanie wrzodów ratuje nam zdrowie i życie.

Alfa.

Posel Wojciech Korfanty na zjeździe w Królewskiej Hucie.

Grudniadz, 20 września.

Na zjeździe Katolickim w Królewskiej Hucie posel Wojciech Korfanty wygłosił przemówienie, w którym mówił o spustoszeniu moralnem, jakie w ludziach po-
czyniła wojna.

Ludzkość cierpi, a cierpienia te można oznaczyć jako:

1. Nienawiść ogarniająca różne narodowości i róż-
ne siery społeczne;
2. Rozluźnienie dyscypliny społecznej pod hasłem
fałszywie rozumianej demokracji;
3. Przecenianie dóbr materialnych tej ziemi.

Następstwa tego: Drożyna szalona, dewalu-
acja, spory partyjne. Jeżeli przyczynę tego zła
pragniemy usunąć, trzeba dążyć do tego, by miej-
sca tych namietności zajęły czyny katolickie. By-
liśmy świadkami niebywałej nienawiści narodów.

Nienawiść społeczna, ujawniająca się w walce
klas, powinna się usunąć przed harmonią, jakiej
naucza nas Chrystus i Kościół. Trzecie zjawisko
wypływające z nienawiści klasowej jest przecenia-
nie korzyści materialnych. Jeżeli wartość dóbr
ziemskich doprowadzimy do prawdziwej granicy
jeżeli uprzytomnimy sobie, że według nauki Ko-
ścioła jesteśmy tylko administratorami tego ma-
jątku, to wtedy nie tylko dla dobra własnego, ale
i dla dobra swego bliźniego i całego społeczeństwa
i państwa będziemy pracowali. Życze, aby zjazd
tegoroczny doprowadził do tego, celu wzniesłego.
Życze Wam owocnej pracy, aby ten drugi zjazd
katolicki przyniósł obfite owoce dla rodziny, spo-
łeczeństwa i całego państwa.

Chaotyczna destrukcyjna robota przy- wódów Z. Z. P.

Grudniadz, 21 września.

II.

Zatem widzimy, że jedna organizacja Z. Z. P. na je-
dnym terenie pomorskim wysuwa aż 4 chaotyczne wnio-
ski i sama nie wie, czego ma żądać.

Co warta taka organizacja, jeśli w jej łonie niema
jednolitego zdania na kwestję robotniczą?

Naszem zdaniem wnioski Z. Z. P., idące w tym kie-
runku, aby regulować godzinny zarobek robotników
według 3 funtów chleba

jak o to walczyły Z. Z. P. są co najmniej chybione. Na
takie załatwienie zgodzić się nie możemy.

O ile panowie z Z. Z. P. chcą opierać zarobki na
podstawie funtów chleba, niech sobie opierają.

My wyciągniemy z tego odpowiednie konsekw-
encje. Robota tych panów, to tylko mydlenie oczu ro-
botnikowi. — Dziś chleb nie może być miernikiem war-
tości pracy. Cena chleba zdradza tendencje wahadło-
we, nam trzeba oprzeć wartości pracy na zasadach
trwałych, na ogólnie przyjętych normach, któreby wy-
rażały istotną wartość pracy i były tej pracy odpowiad-
nikiem.

A teraz jeszcze jedna kwestja bardzo ważna. Rzu-
ca ona pewne

światło na postępowanie

panów Statkiewiczów, Zagierskich i innych socjalizują-
cych panów Z. Z. P.

Możeby ci panowie zechcieli nam powiedzieć, jaka
była treść tej wywrotowej odezwy, którą dru-
kowali, jednakże nie odważyli się rozrzucić jej ponie-
dzy robotnikom, że względu na to, że spostrzegli się
wprawdzie późno, ale jeszcze w porę, że odezwa ta o
charakterze podburzającym mogłaby niemile wywołać
dla Z. Z. P. następstwa.

Głośno się mówi w sferach robotniczych o tej ode-
zwie.

I jeśli wolno nam wyrazić pewne zdziwienie, a wła-
ściwie żal, to skierujemy te uczucia do p. Bobowskiego,
syndyka C. Z. Pr., który o wszystkich tych sprawach był
poinformowany,

znał treść odezwy,

to jednakże wziął tych panów w obronę, nie podzielił się
z nikim tak rewelacyjną wiadomością i nie poinformował
o tem kogo należy.

W ten sposób szkodnicy ruchu robotniczego zostali
przykryci płaszczem milczenia.

A szkoda, wielka szkoda.

Możeby światło dnia oświeciło te ciemności, jakie
zalegają na terenie Z. Z. P.

Nie o wszystkich sprawach tu mówimy, bo jest ich
cała litanja, może będziemy mieli okazję w tych wszyst-
kich sprawach się rozwieść szerzej.

Jak wygląda wasza robota, Panowie ze Zjednoczenia
Zawodowego Polskiego.

Głosicie się być przyjaciółmi i opiekunami warstw
pracujących, a swą robotą szkodliwą i nieobliczalną pro-
wadzicie tego

robotnika na manowce.

Posługujecie się nim, jako narzędziem dla celów po-
litycznych.

I, niestety, robotnik bałamucony daje się wam po-
wodować ze szkodą dla swych żywotnych interesów.

Lecz przyjdzie czas, przyjdzie musi, że ten robotnik
uwolni się od was zupełnie.

W interesie tego robotnika życzymy mu, aby się to
stało jaknajprędzej.

Robotnik dziś w rozpaczliwym znajduje się położeniu,
lecz lwia część tej krzywdy, jaka się dzieje robotnikowi,
jest waszem dziełem. Wy go tłumacie, wy go ogłupiacie
chcecie, aby tym prędzej na jego barkach wydzwignąć
się w górę.

Za dzisiejsze położenie robotnika wy jesteście od-
powiedzialni, panowie z Z. Z. P.

Robotnik polski już przejrzał. On się budzi

przeciera oczy

i z przerażeniem patrzy dokąd go przywódcy Z. Z. P.
wiodą.

Topnieją wasze szeregi, obalamucony przez was ro-
botnik i ten, który jeszcze uczuć narodowych się nie wy-
zbył, wstępuje w nasze szeregi.

Niezdługi już czas, gdy pod sztandarem Chrześ-
ciańskich Zw. Zaw. skupią się masy pracującego ludu ro-
botniczego, który wykrywać chce swą dolę pod sztanda-
rem zasad Chrystusowych, ogólnopolskich, a
nie chce iść na pasku jakichś mglistych frazesów i
wywrotowych hasel, które idą na rękę żywiołom anty-
narodowym.

Chrześc. Zw. Zaw. wytknął sobie zasady prowadzi-
wie i

szczerze narodowe

i w myśl tych zasad rozwija owocną akcję polepszenia
doli robotnika.

Nad referatem powyższym wywiązała się obszerna
dyskusja, w której udział brał posel Nowicki, kole-
ga Gorlewicz i inni, popierając robotę Zjednocze-
nia Zawodowego Polskiego.

J. Nowak, sekr. Chrześc. Zw. Z.

List z Górnego Śląska.

Szkola mniejszości a głód w Niemczech. — Rozruchy w
Bytomiu. — Zaniedbanie rządowe w sprawie rozliczeń
majątkowych z Niemcami. — Brak map katastralnych.
— Zarządzenie, które wypędza markę polską do Nie-
mec. — Spór Sejmu Śląskiego z Rządem o kompetencje.
Katowice, 18 września.

(Od naszego korespondenta górnośląsk.)

Śląsk żyje pod znakiem t. zw. szkół mniejszości.

Sprawa ta u nas inaczej się przedstawia, niż w in-
nych dzielnicach naszego Państwa, bo sprawę tę regu-
luje jeszcze

konwencja genewska

Wnioski o szkole mniejszości rodzice stawiać muszą
9 miesięcy przed rozpoczęciem roku szkolnego, a zatem
jeśli chodzi o obecny rok szkolny, termin prekluzyjny
był 30 listopad 1922. Wniosków wpłynęło od Niemców
wiele i pógłaszano nawet nieboszczyków i niemow-
lęta.

W zimie i z wiosną rb. dużo wniosków cofnięto ku
wielkiemu oburzeniu delegata Ligi Narodów w komisji
mieszanej czuwającej nad wykonaniem konwencji ge-
newskiej.

Władze polskie, jak zwykle z gestem szerokim, wy-
dały

orędzie do swych organów,

że każdemu, obojętnie czy cofnął wniosek lub nie sta-
wił wogóle wniosku wolno mu posyłać dzieci do pol-
skiej lub do niemieckiej szkoły. Skutek tego rozporza-
dzenia jest ten, że rodzice nawet i znaczna liczba tych,
którzy wnioski o niemiecką szkołę stawili, posyłają
swoje dzieci do szkoły polskiej. Szeroka ręka polska
tu zwyciężyła.

W części niemieckiej Śląska, gdzie żyje

przeszło 700 000 Polaków

dopiero 16 szkół „polskich mniejszości” stworzono, w
których liczba dzieci wskutek terroru niemieckiego ma-
leje. Poza terrorem Niemcy stosują tam inne perfidne
metody. Dają bowiem działwie darmo podręczniki
szkolne ale tylko niemieckie, zaś polskie dziecko musi
polski podręcznik kupić.

Dzisiaj wprawdzie w Niemczech robotnicy

pobierają miljarady,

jednakże panuje wśród nich nędza i głód. Nędza ta
wpływa na frekwencję w polskich szkołach. Głód po-
chłania już na niemieckiej części Śląska swoje ofiary.
Ludzie umierają na ulicach.

O wypadkach takich donoszą z Raciborza, Opola
i Gliwice. Wskutek głodowych rozruchów w Bytomiu

wiele ludzi uszło z niemieckiej części na polską, gdzie wprawdzie też jest drożyzna, ale wszystkiego można nabyć. W Bytomiu podczas

rozruchów głodowych policja zabiła 9 ludzi i cały szereg zraniła.

Komuniści zamierzali opanować magistrat, jednakże odparto ich bez rozlewu krwi. Pomimo że stłumiono pierwsze ruchy w Bytomiu nie jest jeszcze spoko-

nie. Tworzą się tam obecnie bandy, które plądrują składy konfekcyjne i inne, ale nie żywnościowe.

Prasa polska podnosi energicznie przeprowadzenie rozliczenia mienia

dawniejszej „prowincji śląskiej”. Sprawa ta, pomimo, że już rok minęło od przejęcia Śląska, nie została załatwioną.

(Dokończenie nastąpi)

Sprawa odbudowy Teatru grudziądzkiego.

Grudziądz, 19 września.

Aktualnym tematem codziennych rozmów nie przestaje być sprawa teatru i ofiarności społeczeństwa na cele odbudowy, czy też wzniesienia nowego gmachu.

Społeczeństwo nie może przeboleć utraty własnego budynku.

Rozmawiałem z wybitnymi przedstawicielami naszego grodu.

— Jak pan czuje się w nowym prowizorycznym liceum? pytam się znajomego radcę.

— Wie pan, że może sala „Tivoli” i ładniejsza, ale zawsze ciągnie mnie do miejsca starego. Tam się jakoś inaczej czuło, bardziej swojsko.

— Kwestia przyzwyczajenia, odparłem.

— Tak kwestia przyzwyczajenia — możliwe. Sądzę nawet, że po kilku miesiącach, gdyby wypadło nam wynieść się z „Tivoli” to również na innym miejscu

będzie jakoś nieswojo, dziko. Zresztą, kończy radcę, „Jak się człowiek przyłoży, to i w piekle niezgorzej”.

Ofiarności społeczeństwa na cele odbudowy, jest wielka. Prawda! Mówi się o milionach. — Zawrotne te sumy nie zawierają jednak odpowiedniej treści życiowej.

Na teatr zebraliśmy wielkie sumy, ale pozytywnie nikt nie liczy.

Słowem wobec ogromu katastrofy, jest to kropla nawet nie w szklance wody, ale chyba kropla w rzece.

Spieszcie się obywatele.

Wyborna jest sposobność złożenia egzaminu ze swego patriotycznego uczucia. —

Czy chcecie, żeby świadectwo wypadło ujemnie? Jak jeden mąż wspieramy ze swym groszem.

Ludzie zamożniejsi, którym fortuna nie jest „cocha” do was zwracamy słowa serdecznej prośby.

Czyż trzeba jeszcze powtarzać i przynaglać?!

Z ostatniej chwili.

Utworzenie sowieckiej republiki mongolskiej.

Ryga, 20. 9. (PAT). Z Moskwy donoszą, że rząd sowiecki ogłosił dekret o utworzeniu sowieckiej republiki mongolskiej.

Parlament Rzeszy zwołany na dzień 20 września.

Berlin, 20. 9. (PAT).

Parlament Rzeszy zwołany został na dzień 20 b. m. Oczekują, że na jednym z pierwszych posiedzeń kanclerz Stresemann wygłosi mowę o polityce zagranicznej państwa.

O tańszy opał dla ludności ubogiej i pracowników państwowych.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dn. 20 bm. przeprowadziła gruntowną dyskusję nad sprawą zaopatrzenia ludności ubogiej i pracowników państwowych w węgiel na zime.

Kopalnie zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego do dyspozycji komisarza dla zwalczania drożyzny oddało

na przecią 6 miesięcy po 8.000 tonn węgla miesięcznie.

Pertraktacje z kopalniami Zagłębia Górośląskiego rozpoczyna się niebawem.

Rozdział węgla odbywać się będzie przez związki, kooperatywy, oraz inne organizacje. —

Funkcjonariusze państwowi otrzymają dodatek na zakupy zimowe.

Warszawa 20. 9. (PAT). Rada ministrów uchwaliła wniosek p. min. skarbu w sprawie sposobu wypłaty pensyj urzęd-

nicznych, przyczem postanowiono wypłacić niezwłocznie funkcjonariuszom państwowym tytułem jednorazowej zapomogi

Co pisze prasa całej Polski o pożarze Teatru grudziądzkiego?

Grudziądz, 21 września.

„Kurier Lwowski” w obszernym streszczeniu podaje za samymi szczegółami pożaru Teatru Miejskiego w Grudziądzu.

Teatr Miejski doszczętnie spłonął!!

Hiobowa ta wieść jak grom z jasnego nieba spadła na mieszkańców naszego grodu, pisze „Głos Pomorski”

Świątynia sztuki na kresach zachodnich nie istnieje!

Straty materialne są nieobliczalne.

„Gazeta Codzienna” (Lwów) w słowach pełnych zrozumienia i współczucia pisze o spaleniu się Teatru Miejskiego:

Szczegółowo omawiając sprawę konieczności istnienia Teatru w Grudziądzu „Gaz. Codz.” pisze:

Teatr polski w Grudziądzu doszczętnie spłonął. Obecnie dowiadujemy się szczegółów towarzyszących temu pożarowi, którego pastwą padła placówka polskiej kultury na odzyskanie niedawno z pod germanizacyjnych wpływów Pomorza.

Artykuł pisma powyższego kończy się gorącym apelem skierowanym do społeczeństwa polskiego:

Gmach teatralny niedawno był skonstruowany. Społeczeństwo i państwo polskie winny ponieść wszelkie ofiary, by odbudować w jaknajkrótszym czasie ten przybytek polskiej sztuki i kultury.

„Pomorzanie” i „Drwęca” informują swych czytelników o klęsce, jaką spotkała nasze miasto.

Na marginesie.

Gody weselne wśród arystokracji polsk.

Onegdaj na zamku Lubowla w Małopolsce, stanowiącym własność Andrzeja hr. Zamojskiego i Karoliny z książąt de Bourbon został pobłogosławiony związek małżeński między ich córką hr. Karoliną a księciem Renierem de Bourbon.

Z okazji tej uroczystości rodzinnej odbył się w Drużbach na zamku Lubowla bardzo liczny

zjazd krewnych

zarówno p. młodego jak i panny młodej.

Z pośród osób przybyłych wymienić należy: hr. de Caserte ks. de Bourbon — matkę pana młodego oraz jego siostry

ks. imakulatę de Bourbon z małżonkiem księciem saskim, ks. Pie Ludwikową Orleańską de Braganca, ks. Beppe de Bourbon, a nadto: don Pedra d'Orleans Braganca z małżonką, ks. de Calabre z córką Marią Antoniną, ks. Filipa de Bourbon, jako przedstawicieli

króla hiszpańskiego.

Ze stron panny młodej wymieniamy jej krewnych: braci hr. Franciszka i Jana Zamojskich, stryjce jej Adama hr. Zamojskiego, prezesa Zjednoczenia polskich stowarzyszeń z Warszawy, z Zamojskich hr. Zofię Władysławową Sobańską, żonę posła polskiego w Belgii, Stefanową Różę Brzozowską, Albertową Wielopolską, ks. Romana Sanguszkę, Rom. Grocholskiego, Jerzego i Wład. hr. Jezłerskich, pp. Frimana oraz w. in. osób ze sfery towarzyskich z Polski oraz z sąsiedztwa.

W uroczystości brała również udział miejscowa ludność słowacka.

która w barwnych swych strojach ludowych witała nowożeńców. Związek małżeński pobłogosławił ks. Marian Blaha biskup bańsko-bystrzycki.

Jego Świątobliwość papież nadesłał nowożeńcom

depesze gratulacyjną,

a nadto pismo odcieczne z błogosławieństwem apostolskim.

Król hiszpański nadesłał pismo gratulacyjne, w którym zaznaczył, iż żona księcia młodego korzystała będzie ze wszystkich praw i tytułów, należnych małżonkowi.

Państwo młodzi pozostaną przez czas pewien na zamku w Lubowli,

poczem po złożeniu wizyt w kilku siedzibach Zamojskich w Polsce, wyjadą do Hiszpanii, gdzie pan młody służy jako oficer huzarów w gwardji królewskiej.

Figliki sportowe.

Jak bokser Buttlng Siki został księciem krwi?

Przez długi czas głośny bokser Francuz Carpentier zaćmiwał sławą i powodzeniem swych kolegów z za kanatu, aż wreszcie pokonał go anglosaski atleta, Dempsey. Lecz dziś nowe gwiazdy na tem polu, zagrażają angielskiej supremacji.

Jedną z nich jest szampion francuski Criki, były żołnierz i bokser w wyższym stylu, drugą murzyn senegalski Buttlng Siki, zabawny typ, o którym obiega tysiące anegdot.

Czarny ten silacz popisywał się już w Anglii i Irlandji, gdzie spotkała go charakterystyczna przygoda.

WIELKI PRZEWROT W HANDLU!!!

Znany w kraju ze swej solidności Dom Towarowy „Expedient” w Warszawie wysyła, za zaliczeniem pocztowym różne towary niezbędnej potrzeby po cenach niższej konkurencyjnych.

Składy nasze posiadają wielki wybór różnych towarów wełnianych, sukiennych, białych, bielizny gotowej (męskiej damskiej i dziecięcej), chustek, wyrobów włóknistych oraz skóry na obuwie.

Sz. Panie i Panowie, żądamy naszych dokładnych cenników, które wysyłamy niezwłocznie i bezpłatnie.

Bez żadnego Ryzyka!! Kupujący absolutnie nie ryzykuje, gdyż jeżeli się towar nie spodoba, przyjmujemy takowy z powrotem zwracamy pieniądze.

Zamówienia prosimy kierować:

„EXPEDIENT”, Warszawa, Nalewki 33.

P. P. przyjeżdżających do Warszawy uprzejmie prosimy o łaskawe zwołanie naszego składu i osobiste przekonanie się co do gatunku towaru i cen.

Od naszych klientów otrzymujemy dużo podziękowań.

Rewolucjonści irlandzcy z obozu de Valery, mniemając, że urządzenie widowisk sportowych nie licuje z grozą położenia, powzięli zamiar zastrzelenia Sikiego, zapowiadając to bez ogródki, za pośrednictwem plakat.

Wobec tego rząd wolnego państwa, jak się obecnie mianuje Irlandję, przydzielił szampionowi silną eskortę, która strzegła go przez cały czas jego pobytu. Siki nie dorozumiewając się, że chodzi o jego skórę, widział w tem szczytne wyróżnienie i w naiwnej swej dumie, poczuł się oddać co najmniej księciem krwi.

Powróciwszy więc do Francji, sprawił sobie bogaty strój książęcy, w stylu czarnych plemion i promenuje się w nim po ulicach Paryża. Jest też wielce zdziwiony, że republika francuska nie traktuje go z tem samem odznaczeniem, co Irlandja.

Zwycięstwo towarzyszy dotąd stale Sikiemu na arenie wszechświatowej, a że poczytuje się on za czarnego Francuza, jest to więc jeden więcej rywal dla sportu angielskiego

Czas już wielki!...

Czas już wielki odnowić przedpłatę na miesiąc październik! Im wcześniej, tym lepiej, gdyż Czytelnicy nasi nie doznają zwłoki w otrzymywaniu gazety

„Głos Pom.” kosztuje tylko 70.000 mk. miesięcznie

Jest to suma minimalna, jaka nie odpowiada nawet nakładowi pracy i materiału, zużytego na wydanie pisma.

Czytelnicy nasi zrozumieją trudne położenie prasy polskiej i zechcą wydatnie poprzeć ten czynnik narodowej kultury.

Upadek ukraiński. partji Trudowej w Galicji Wschodn

Lwów, 14 września.

Ukraińska Partja Trudowa, przegrawszy kampanię, zaczęta na wszystkich frontach, i rozdzieliwszy się na małe i wrogie sobie partie, chyli się stanowczo ku upadkowi.

Mimo wieców agitacyjnych, dla których wyzyskują nawet odpusty cerkiewne i mimo, że na mówców zapraszają posłów wołyńskich, bo tamtejszych krzykaczy nikt słuchać nie chce, wybitniejsi działacze usuwają się z pod wpływów, a włościanie odwracają się od niej.

Jedyny organ tej partji „Diło”, straciwszy dawnych zwolenników, bojkotowany, doprowadzony do upadku materialnego, zmniejszył już objętość pisma do połowy. Powszechnie twierdzą, że likwidacja Partji Trudowej musi nastąpić już w najbliższym czasie. Wybitny udział w przygotowaniu pogrzebu Partji Trudowej biorą także ruskie koła klerykalne, które chciałyby uchwycić ster społeczeństwa ruskiego w swe ręce dla ratowania bardzo podkopanego autorytetu cerkwi.

Znowu wielka afeta paskarska.

Bydgoszcz, 15 września

(Od naszego korespondenta).

Przed kilku dniami odbyła się w Bydgoszczy gruntowna rewizja magazynów znanej i głośnej firmy żydowskiej Bracia Mazur przy ul. Jagiellońskiej.

W magazynach znaleziono ogromne zapasy towarów i okropne nieporządki. Medzy innemi około 200 worków kawy i tyleż kakao, które według orzeczenia znawców pochodzą z 1919 r.

Niesłychane wprost niechlujstwo zatruwało wyziewami całe sterty nagromadzonych towarów (ście żydowski porządek).

Na mocy protokołu, który policja w asystencji p. Rybickiego spisała, prokuratura opieczętowała magazyny firmy Bracia Mazur a odpowiedzialnego kierownika (żyda) osadziła w więzieniu.

Kronika telegraficzna.

W Bułgarii wykryto spisek, komunistyczny, składający się z 60 osób.

*

Pisma czeskie z uznaniem mówią o programie działalności finansowej ministra Kucharskiego.

*

Do Katowic przybyła wycieczka bułgarska.

*

W Niemczech została zamknięta subskrypcja na pożyczkę złota.

Teatralja.

Dezerccje teatralne.

Upadek teatru J. Słowackiego w Krakowie.

Wśród tych przesłan i dosłownych trzęsień ziemi teatralnej, jakiemi zaczyna się każdy sezon, najsilniej ze wszystkich teatrów dotknięty i uszkodzony został krakowski miejski

Spustoszeń dokonała w nim nie sama Warszawa, która z natury rzeczy co roku ograbia i będzie ograbić wszystkie sceny prowincjonalne, ale sąsiadka, jak pies z kotem żyjąca z miejską imprezą „Bagatela”.

Pisma krakowskie wyliczają iminujące szczyty, powstałe w personelu dramatu miejskiego, wyliczają z niepokojem, niepewne, jakie będą dalsze losy sceny im. J. Słowackiego.

Nieszczęsna ta placówka o najświetniejszej przeszłości żyje od szeregu lat — tak się dużo złożyło — samymi kłopotami, opierzy jako tako i zacznie umiemy chodząc po deskach scenicznych, natychmiast grozi miastu katastrofą: wyfrunie takiego młodego, ubarwionego talentem ptiaka, Straty wszakże tegoroczne przechodzą całą dotychczasową praktykę niepowodzeń.

Oto ustapili ze zgranego, świetnie wyćwiczzonego personelu tacy aktorzy-reżyserzy, jak Sosnowski i Zygmunta Nowakowski, bez których jest niemożliwością tknąć się wielkiego repertuaru. Za nimi poszli bardzo zdolni amant Nie-wiarowicz, świetny komik Zbucki, utalentowany Krasnowiecki i Modrzewski, oraz cała falanga talentów niewieści: Pan-ciewiczowa i Zmijewska. Modzewska matka i córka, Kazi-cka-Gallowa, Hańska, Nosarzeska i Orlikówna. Przypomina to wywołany niegdyś tyranią Solskiego, pamiętny „eksdus” aktorski z roku 1912, po którym teatr krakowski zamienił się w coś podobnego do szkoły dramatycznej.

Podobny stan grozi dyrekcji Trzczińskiego, który kręci się jak może, żeby uratować sytuację: sprowadza na pokaz we „Fircyku” Osterwę, obiecuje występy Solskiej i Wysokiej, ale w gruncie rzeczy dziury personelu musi zaciągać i latać rekrutami, zdobywanymi, gdzie i jak się da. Jeśli wyćwicz ich w sprawne wojsko aktorskie, dokaże naprawę ten dyrektor-entuzjasta cudu, na który czeka niebardzo zadowolona takim stanem sprawy publiczność krakowska, najgrymasniejsza w Polsce.

N a czasie

Rzeczy ciekawe.

Starożytny teatr rzymski w Paryżu.

Starożytny teatr rzymski w Paryżu, a mianowicie jego dość dobrze zachowane resztki, położone między rue Monde a rue Linne w pobliżu Ogrodu zoologicznego, mają być po wiekowem zapomnieniu i zaniedbaniu użytkowane dla celów publicznych.

Część mianowicie areny zamieniona zostanie na do-dzaj skweru z trawnikami i kłombami kwiatów i będzie służyła za ogród publiczny dla sąsiedniej dzielnicy miasta. Natomiast na właściwym amfiteatrze powstanie scena do przedstawień wieczornych na otwartym powietrzu, z odpowiednią ilością siedzeń i wspaniałym oświetleniem elektrycznym.

O nowym taniec.

Niski poziom tańca współczesnego i jego strywalizowanie zaczynają już budzić zrozumiałą reakcję i to wśród samych tancerzy-specjalistów. Inicjatywę do podniesienia tańca i uszlachetnienia go daje — Ameryka.

Mianowicie amerykańscy mistrze tańca ogłosili w pi-smach konkurs na skomponowanie nowego rytmu tane-cznego, celem zastąpienia ohydnych foxtrotta, który so-bie znalazł obywatelstwo na całym świecie. Poziom tań-ca zależy, rozumie się, od poziomu muzyki, a jazz-band jest ostatnim chyba wyrazem trywialności.

Oby nowy rytm o harmonijnie czystych gestach wy-parł ze sal balowych te obrzydliwstwa egzotyczne, któ-re się w nich obecnie rozpanoszyły.

Rozwody na kredyt.

Jeden z adwokatów paryskich ogłosił przy pomocy afiszów i inseratów, że przeprowadza sprawy rozwodo-we na kredyt. Ponieważ niejedno małżeństwo, któreby chętnie rozwiązało więzy małżeńskie cofało się w ostat-niej chwili zniechęcone tem, że wysokie adwokackie ho-norarium, musi się płacić z góry — więc ów adwokat po-stanowił ułatwić rozwody, ofiarując je podobnie jak me-

Z ruchu wydawniczego.

Ku uczczeniu 150 rocznicy zgonu ks. Stanisława Konar-skiego i ustanowienia komisji Edukacji Narodowej wydała „Książnica Polska T. N. S. W.” broszurę o „Wielkiej reformie szkolnej Ks. St. Konarskiego i komisji Edukacji Nar.” pobra Dra Franciszka Majchrowicza.

W niewielkiej tej książeczce zestawili autor wszystkie re-zultaty badań w tej kwestii aż do czasów najnowszych, nie pomijając żadnej ważniejszej publikacji, korzystał nawet ze źródeł rękopiśmiennych, ze zbioru manuskryptów, odnoszą-cych się do dzieł wychowania i szkół w Polsce, przechowa-nych w zbiorach Osolinem.

Zajęcie czytelnika obudzi zwłaszcza ostatni rozdział p. t. „Dola i niedola Komisji Eduk. Nar.”, w którym skreślono „po-wód” przeciwności, które miała do zwalczania, drogi i dro-żki, niezawsze szlachetne, jakimi opozycja działała, dążąc do obalenia nienawistnej dla siebie, a tak błogosławionej dla na-rodu działalności Komisji.

Dziełko dra F. Majchrowicza, któremu dano wykwinną szatę zewnętrzną, ilustrowane bogato, odda niewątpliwie cen-ne usługi w czasie obchodów uroczystych, które ku uczczeniu wielkiego święta szkoły polskiej w połowie października br. w całej Polsce mają być urządzone.

Poezie.

Usta mi twoje zakwitają rzewnie.

Saczy się nektar z kryształowej czary
Gdzieś o fontanny bije woda krużec...
Gdzieś może w świecie zakwitają róże
Może dusz młodych wstają nowe wiary.
I kwitną kwiaty w bieluchne okieście
I na pierś kładą białych listków roje...
Niech mi się zdaje, że to oczy Twoje
Łkając rzuciła zamiast łez te liście.
W mroku snującym po zakątkach baśni
Choć nikt nie tuli mnie dłońmi białymi
Wiem, że nie jestem sam tutaj na ziemi
W okieściach usta twe zakwitną krasnie.

Zgrzyt.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Sobota Maurycego Wschód słońca 5.46 za-chód 55.9 Wschód księżyca 5.8 zachód 2.36

—** Z TEATRU MIEJSKIEGO. Jutro w sobotę wystawia Teatr Miejski w Tivoli miłą komedię Fijałkowskiego p. t. „Pan Posel”.

W głównej roli wystąpi dyr. Hryniewicz

Uroczystość w poznańskich Grobach Zasłużonych.

W niedzielę 14 października odbędzie się uroczyste zło-żenie do Grobów Zasłużonych na św. Wojciechu w Poznaniu prochów Józefa Wybickiego, generała Michała Sokolnickiego, generała Amilkara Kosińskiego i pułkownika Andrzeja Niegolewskiego.

„Komitet Budowy Grobów Zasłużonych”, wydał już ode-zwę wzywającą wszystkie organizacje, korporacje, zrzeszenia cechy i bractwa do wzięcia udziału w tej uroczystości. Delega-cje mają przybyć ze skromnymi wieńcami i napisem na dra-żku jaką ziemię lub jakie miasto dana delegacja reprezentuje. Komitet prosi również o składanie ofiar na Groby Zasłu-żonych.

Odczyt Przybyszewskiego w Krakowie

S. Przybyszewski zjechał do Krakowa, aby wygłosić od-czyt na fascynujący temat: „Szatan, czarownice, czary”. Autor „Dzieci szatana” śladem Strindberga, a stylem Dosto-jewskiego już nie budzi tej ciekawości, bo przeżył się z mo-

dernizmem... Dość przeczytać na ten temat wyborne studium o Hucumie Kołaczowskiego, a zresztą może są jeszcze cie-kawi tych literackich nowinek ongi „modnego” Przybyszew-skiego...

Tempora mutantur!

Verba veritatis.

Dochodzą nas wiadomości że grudniadzka straż ogniowa czuje się dotknięta sprawozdaniem o pożarze Teatru, zamiesz-czonym w numerze 211 „Głosu Pom.” Nie jest zwyczajem na-szym odpowiadać na różne pogłoski, mające za treść krytykę naszej publicystycznej działalności, tymbardziej jeśli odgłosy ludzi dotkniętych naszymi artykułami, przekraczają granice, jakich kulturalnemu człowiekowi nagdy przekroczyć nie wol-no.

Zabierając w niniejszej notatce głos, czynimy to jedynie w celu sprostowania błędnej opinii jaka si erzekomo utarła w kołach strażackich, opinii, będącej wynikiem nieuwważnego przeczytania naszego artykułu, w którym każdy umiejący ja-ko tako czytać dopatrywać się tylko najwyższej pochwały dla naszej straży ogniowej.

Krótki ustęp, w którym mówiliśmy o braku hydrantu, o sikawkach, będących w stanie wymagającym naprawy, i o bra-ku nowoczesnych przrządów technicznych nie godzi w instytu-cję straży i nie jest kwestjonowaniem sprężystości działal-ności straży przy pożarze Teatru, ale raczej podkreśleniem tego, że przy tak prymitywnych środkach ratowniczych, straż ogniowa wszystko zrobiła co zrobić mogła.

Tyle tylko.

Kończąc naszą notatkę, pozwolimy sobie teraz dopiero na wyraz krytyki, pod adresem straży ogniowej, że sposób od-działywania na opinie swoich członków, jak to miało miejsce na zebraniu pod „Złotym Lem” jest conajmniej grubą nietak-townością i że redakcja nasza zawsze jest gotowa udzielać wszelkich wyjaśnień, jeśli chodzi o treść naszego artykułu.

Oświadczamy przytem, że wolność krytyki jest przywle-kiem prasy i że nigdy nie da się ona steroryzować urabianiem opinii, choćby ta nieprzychylna względem nas opinia pocho-dziła od tak godnej instytucji, jaką jest straż ogniowa.

Wojewódzki sąd zatwierdził rozwiązanie Chojnickiego Deutschbundu.

W wojewódzkim sądzie administracyjnym w ubie-gły wtorek rozpatrywano skargę chojnickiej filii Deutsch-tumsbundu przeciwko rozwiązaniu powyżej wymienio-nej filii.

Rozprawie przewodniczył prezes sądu p. Eckhardt, organizację zastępował członek zarządu tejże p. Schulz, stanowisko władz administracyjnych popierał nadkomis-sarz Lisowski.

Wzwoły przedstawiciela Deutschbundu sąd uznał za niewystarczające, wobec czego sąd admini-stracyjny po naradzie poczynione zarządzenia władz admini-stracyjnych uznał za prawomocne..

Zjazd Hallerczyków.

Z Król. Huty donoszą: Górnośląski Związek Hallerczy-ków, odbył 11 bm. walny zjazd, na który rzybyło około 1000 delegatów z różnych placówek. Delegaci wzięli udział w nabożeństwie w kościele św. Józefa w Królewskiej Hucie, poczem uformował się pochód przez miasto do sali obrad przy ul. Wolności. Zjazd zagał prezes choragwi śląskiej Stani-sław Zagola. Ze sprawozdania poszczególnych placówek wy-nika, że organizacja Hallerczyków na Górnym Śląsku rozwi-ja się pomyślnie.

Przedstawiciel głównego zarządu związku Hallerczyków w Warszawie odczytał rezolucję, wyjaśniającą ideologię związku Hallerczyków oraz jego cele i zadania, poczem za-brał głos poseł Koranty, który w dłuższym przemówieniu podkreślił konieczność służenia idei narodowej i przeciwsta-wieniu się w walce klas oraz przedstawił zabiegów rządu pol-skiego nad utrwaleniem wpływów polskich na Śląsku. Reszta obrad poświęcona była sprawom dalszego rozwoju choragwi.

Kazimierz Wielki.

Po wichrach i zamieszkach w walce o podziały, po zamieszkach, które ruinowały kraj do szczytu — dziw-nem zrządzeniem losu wstępuje na tron polski jeden z największych naszych gospodarzy królów — Kazimierz Wielki.

Ciągłymi swarami słabnącej Polsce przyszedł w po-moc mąż silny, rozumny, aby rysujące się ściany nawy państwowej żelaznym ujęć pierścieniem.

Rozumiał i czuł genialny duch Kazimierza, że dla życia narodu nie wystarcza sama potęga żelaza; rozu-miał, że najsłabsze granice fizyczne nie stanowią jeszcze siły prawdziwej, jeśli duch narodu nie wieleci hybkiem wybiegiem ponad wytyczne granice słupce.

Postanowił więc on Król Wielki zaprzestać wszel-kich wojen i raczej stratę ponieść, niżby znów krew i ból rzucić na naród.

Dlatego poniechał krwawej miecza pracy, a zmie-wił ją na życiodajną pracę pokoju.

I Polska, czasu rządów Kazimierza urosła jak nigdy. Moc i potęga imienia polskiego szła szeroko, rozlew-nie po świecie — i ścierała wielu znakomitych gości, którzy szli patrzeć na dzieło Kazimierza.

Acudu tego przeobrażenia dokonała nie siła, lecz praca i oświata...

Ostatni siedział Piast na tronie, człowiek, z rodu tych, o których tak prawdziwie powiada poeta:

„Pany to dumne, śmiałe i ogromne, władoludy po-żadne, coś jakby bań... Oczy jako jeziora świetne w o-środku zimnie porannem w górach; broda długa kędzie-mawa; ozoło jak stał obucha odwróconego ku patrzą-cym torora; wasy długie z chlupaka; i usta rozkaza-dawcze; korona na głowie złota, rubinami sadzona — to Piastowie...”

(Kazimierz Przerwa-Tetmajer).

Od chwili zamartwychwstania Polski — po długich

latach niewoli — latach, które zrysowały znów ściany naszej nawy państwowej — modlimy się o gazdę podob-nych Wielkiemu Kazimierzowi.

Duch jego ogarnąć musi nas, musimy przedzierznąć się w budowniczych — stłumić nabyte długą poniewier-ka walk instynkty krwiożercze — musi u nas powstać czyn budowniczy.

Do potężnej, zwracającej swą wielkością postaci Ka-zimierza legną wyobraźnia twórcza poetów, zwłasz-cza poetów doby ostatecznej.

Jednym z najwspanialszych hołdów duchowi Wiel-kiego Króla, jakie złożyli poeci polscy — jest wspaniały nieporównany poemat Stanisława Wyspiańskiego p. t.: „Kazimierz Wielki”.

Niebywała intuicją twórczą wczuł się ten najwięk-szy poeta Polski dzisiejszej — w psychikę pracy Kazi-mierza, w jego znaczenie i zasługi, a wstawiwszy w serce „Króla chłopków” jaśń odczucia poetyckiego, roz-świetla tę wielką duszę pierwiastkowo słowiańską.

Niezrozumiana jest pieśń Wyspiańskiego o „Kazi-mierzu Wielkim” — a znana jest tylko nielicznym — a przecież to pieśń, jakich nie spotkać wiele, której rów-nej, według niektórych, darmo by szukać po skarbach literatury świata.

Wogóle dziwna jest nasza natura, kochamy tylko rzeczy przyziemne, poezja nie bierze nas — uznajemy wprawdzie — że Mickiewicz jest genialny, ale wolimy banaluki Mniszkówny, uznajemy, że gdzieś na zapró-szonych półkach starych bibliotek leży stos pięknych książek — ale przeczytać którąś z nich — o nie! Wszak po nią trzeba wyciągnąć rękę: — lepiej brać rzeczy tąd-kie, które same pchają się swoimi bezsensami.

A tymczasem życie nam płynie, jałowe, bezbarwne znaczone etapami sensacyjnych prenjier kinowych — nie wiemy nic, że obok przechodzi moczarny ogromny i w ciszy szeptu słowa niezapomnianych prawd...

Pewnie, że „Kazimierza Wielkiego” z początku tru-

dno przyjdzie pojąć, ciężko się będzie włożyć w styl jedyny genialnego poety....

Ale, kiedy wejdziesz w świat ten — wtedy dusza wasza rozszerzy się i rozświeceni — staniecie się odpo-wiednikami wielkich idei, a na szare ścieżki waszego życia padną niewiędzące kwiaty prawdziwego piękna...

Posłuchajcie! Nie poruszajcie wam jakiejś utajonej stru-ny w waszym sercu te wspaniałe, a tak zrozumiałe sło-wa...

W dzień pogrzebu Kazimierza Wielkiego —

... „Nad miastem padło posępne milczenie,
Snuły się ludy żałobne, jak cienie
Ciche, — jak owe cienie elizejskie,
Już modłiwami nawet nie szemrzące;
Jeno półusty szepcując swe wiejskie
Chorały — duchem wzniecone, marzące...

A grają im dzwony ze wszystkich kościołów,
A szumią, łopocą szarfami przyczółów
Chorągwie, proporce pogrzebne.
A idą posępni ze wszystkich kościołów
Z echami, wieńcami, co kwietne pachnące
W tysiące były liczone...

I chłopcy sukmanne i pany strojone,
W ponsowe żupany, delije...
I dziewczki przekrasne, panięta przejasne,
Jaśniejsze, niż białe lilie...

Jaka gigantyczna moc wieje z tych prostych wier-szy...

Jaka bezpośredniość odczucia i śmiałość wyobraźni. Wszak prawda, że słyszycie w tych wierszach tę straszną żalność, jaka zawisła nad miastem? — usłyszcie-liście?

Poeta mówi do serca, a wy przecież macie serca, jeno odrzucić trzeba na chwilę przyziemność i ten wie-czny ped za złotem...

J. K.

Wieczorem odbył się koncert, a następnie zabawa koleżeńska.

Marszałek Piłsudski nie przyjął gaży.

Komisja gospodarcza sztabu generalnego przesłała marszałkowi Piłsudskiemu należną mu za trzy ubiegłe miesiące gażę marszałkowską.

Marsz. Piłsudski odmówił przyjęcia gaży, motywując ten krok okolicznością, że obecnie żyjemy pod znakiem oszczędności, a ci, co funkcji swych nie pełnią, nie powinni też pobierać pensji. Marszałek zaś nie pełni obecnie swych funkcji wojskowych.

Emigracja do Ameryki będzie zatrzymana.

Jak donoszą z Warszawy, z końcem września konsulat amerykański przerwie wydawanie kart wstępu.

Na niespełna 7.000 wiz, które konsulat amerykański jeszcze wydał, jest około 46.000 kandydatów, gdyż tyle jest osób, posiadających karty wstępu, a nie mających jeszcze wizy amerykańskiej.

Wobec takiego stanu rzeczy, konsulat nosi się z zamiarem przerwania przyjmowania podań o nowe karty wstępu (numerki).

—** UWAGI WSZYSTKICH TOWARZYSTW... —

Począwszy od dnia dzisiejszego Redakcja naszego pisma nie będzie uwzględniała żadnych bezpłatnych notatek, umieszczanych dotychczas w tak zw. „Ruchu Towarzystw”. Od dziś prosimy wszystkie organizacje humanitarne czy też towarzyszące, o bezpośrednie zwracanie się w takich wypadkach do wydawn. „Głosu Pom.” gdzie po uiszczeniu stosownej zapłaty, będziemy mogli zadośćuczynić żądaniu umieszczenia różnego rodzaju wiadomości.

Do takiej zmiany dotychczasowej praktyki, bezpłatnego umieszczenia notatek, zniechęcają nas ogromne koszty, wydawnictwa gazety, jakoteż i przyjęta zasada przez wszystkie niemal wydawnictwa pism w Polsce.

Nie wątpimy, iż nikt nie zechce poczytywać nam tego za wyraz złej woli, i że każdy zrozumie trudne położenie wydawnictwa.

—** Spodziewana podwyżka cen prenumeraty za dzienniki. Wzrost kosztów produkcji, a więc robocizny i papieru i grożąca zwyżka zmusiły związek zakładów graficznych i wydawniczych w Polsce zachodniej do przyjęcia uchwały, że ceny prenumeraty pism wielkopolskich na miesiąc październik należy podwyższyć conajmniej o 100 procent.

—** Wzmianka nasza w nr. 205 pod nagłówkiem „Dziwotagi drożyzny” dotycząca cen na żarówki w polskich i niemieckich firmach elektrotechnicznych, okazała się po ścisłej zbadaniu niesłuszną, którą podaliśmy na odpowiedzialność naszego informatora.

Chcąc zrehabilitować polskie firmy, poniżej podajemy wyjaśnienie zaszłego faktu, polegające na nieznaności fachowej kupującego.

Firma polska zaofiarowywała za cenę wyższą o 64.000 mk. żarówkę o mocy 150 woltów = 300 świec, gdy tymczasem firma niemiecka sprzedawała żarówkę o mocy 200 świec, czyli równającą się mocy w woltach — 100. Kupującemu zdawało się, że 150 woltowa żarówka jest mniejszą co do mocy od 200 świecowej i dlatego uważał że firma polska żąda cenę paskarską. Tymczasem po fachowym wyjaśnieniu okazało się że żarówka o sile 200 świec nabyta w niemieckiej firmie kosztowała by w polskiej o 20.000 taniej.

—** ZABAWA JESIENNA na cele radzyńskiej Ochotn. Straży Ogniowej odbędzie się w Radzynie w niedzielę dnia 23 bm. Czysty zysk posłuży na naprawienie sikawki i zakupienie potrzebnych przyrządów ratunkowych.

Radzyńska Ochotn. Straż Ogniowa po tragicznym wypadku spalania się polskiego Teatru w Grudziądzu wyciąga cenę naukę i wszelkimi siłami stara się podnieść na przyszłość swą sprawność ratunkową. Szlachetny ten cel we własnym interesie poprze powinno obywatelstwo Radzyna i okolicy przybijając tłumnie na „zabawę jesienną”, która każdemu dostarczy milej rozrywki.

—** CHLEB I MLEKO ZNOWU ZDROŻAŁO. Te dwa najelementarniejsze środki żywności poszły znów w cenę w górę. Chleb kosztuje już bowiem 12.000 mk. a litr mleka 5.600 mk.

Zbiory mieliśmy ładne. Również i paszy dla bydła jeszcze nie brakuje. A dlaczego chleb i mleko drożeje?

—** BOJKOT STROJNYCH W KLEJNOTY NIEWIAST. Ze względu na ciężkie położenie kraju pod względem skarbowym, walutowym i ekonomicznym, p. St. Rayjski w jednym z pism lwowskich wzywa wszystkich mężczyzn do najciślejszego bojkotu, tj. zupełnego unikania i omijania „zdaleka” kobiet ubranych w stroje, strojnych w jedwabie i koronki. Faktem zresztą jest, że w tych ciężkich dla wielu ludzi czasach epidemia zbytku szerzy się jak trąd.

—** O MUZEUM WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO. Na Pomorzu daje się odczuwać brak muzeum wojewódzkiego, w którym możnaby lokować wszelkie zabytki starożytności, rozmaite wykopaliska itd. Niejelazne wykopane zabytki przedhistoryczne musiały z Pomorza wędrować do Poznania. Zbiory toruńskie w Muzeum Miejskim i Tow. Naukowem pozostają bez fachowej opieki.

—** Nowy przykład szarlatanstwa. W „Dzienniku Gdańskim” ogłasza się lekarz ordynujący w Sopocie, który kuruje wszystkie choroby, ale jest przedewszystkiem specjalistą od chorób „nieuleczalnych”. To jednak nie byłoby jeszcze dziwnem, bo takich cudotwórców nie brak na całym świecie. Najoryginalniejszym jest zapewnienie, że pan doktor, o ile kuracja mu się nie uda, zwraca pobrane za nią honorarium. Czyby nie była o wiele prostsza taka procedura, że pacjent płaci honorarium dopiero po szczęśliwym wyleczeniu go przez doktora? Ów eskulap swój sposób leczenia nazywa „metodą pod gwarancją”.

—** ILE GOTÓWKI WOLNO ZABIERAĆ DO GDAŃSKA? Na liczne zapytania podajemy do wiadomości, że wolno wywozić bez specjalnego zezwolenia marki polskie w gotówce, czekach, przekazach itp. do wysokości 1.000.000

mkp. jednorazowo dla jednej osoby (miesięcznie nie więcej niż 5.000.000 mkp.)

Do wysokości 25.000.000 mkp. udziela pozwoleń P. K. K. P., dla sum wyższych Komisarz Dewizowy (Dyrektor P. K. K. P. p. Mocek w Bydgoszczy).

W obcych walutach równoważność 1000 fr. szwajcarskich, wzgl. równoważność w innych walutach na jedną osobę miesięcznie, na obszar W. M. Gdańska 250 fr. szwajcarskich, nie więcej jednak niż 1000 fr. szwajcarskich na miesiąc z adnotacją na dowodzie osobistym.

Osoby zaś przekraczające granicę gdańską na podstawię przepustek granicznych itp. mają prawo przewieźć jednorazowo 100 fr. szw. lub 500 fr. miesięcznie.

—** LEKARZE MOGĄ WYJEZDZIĆ DO AMERYKI

BEZ OGRANICZENIA. Przed kilku tygodniami jeden z łódzkich lekarzy zwrócił się do konsula amerykańskiego w Warszawie z prośbą o wydanie mu wizy na wyjazd do Ameryki. Konsul prośbę odrzucił, motywując to tem, iż patent nie ma w Ameryce bliższych krewnych, obywateli amerykańskich. Lekarz ów zwrócił się do Waszyngtonu z zażaleniem.

W odpowiedzi na to konsul amerykański otrzymał z departamentu emigracyjnego w Waszyngtonie instrukcje, by lekarzom nie czynić żadnych trudności przy wydawaniu wiz nawet ponad określoną kwotę.

Z Pomorza.

—** RADZYN. (Piękna uroczystość kościelna). Jak nam nasz korespondent donosi, w ub. niedzielę odbyła się w radzyńskim kościele uroczystość przyjęcia dzieci do Komunii świętej.

W uroczystej procesji wprowadził nowy duszpasterz, ks. prob. Wojciechowski w asyście miejscowego duchowieństwa i nauczycieli około 100 dzieci do kościoła. W kościele przemówił ks. proboszcz w nader serdecznych słowach tak do rodziców jak i do samych dzieci, które podczas mszy św., przez niego odprawionej, po raz pierwszy przystąpiły do Stołu Pańskiego.

Po mszy św. odprowadzono szczęśliwą dziatwę również uroczystość do plebanji.

—** ŚWIECIE. (Rozwój przemysłu). W Świecie buduje się obecnie fabrykę tektury na dachy. Budowla została już ukończona, Świecie robi się coraz bardziej miastem przemysłowym. Posiada już bowiem fabrykę wapna, suszarnię kartoili, fabrykę octu, a teraz dojdzie do tego fabryka tektury.

(Kontrola wiejskich paskarzy). Wcale praktyczne urządzenie spowodowała miejscowa policja. Oto przekupki z masłem i jajami muszą stać na osobnym miejscu na targu, zaś przekupnie z warzywem także na osobnym miejscu. Policji zależy na tem, ażeby można sprzedających tem lepiej kontrolować.

—** CHEŁMNO. (Ożywienie miasta). Piszą nam z Chełmna, iż w ostatnich trzech tygodniach ożywiło się znacznie to miasto. Zjechał kursistów w liczbie blisko 1000 do Centralnej Szkoły podoficerów piechoty, zjechał też młodzież do obu gimnazjów, męskiego w liczbie 250 uczniów, do żeńskiego w liczbie 325 uczennic. Powiększyły się i uzupełniły siłami kwalifikowanymi grona nauczycielskie. Rojno i gwaro teraz na ulicach nadwiślańskiego grodu.

—** KOWALEWO. (Wpisy do Szkoły Rolniczej). Wpisy do Szkoły Rolniczej w Kowalewie zostaną zamknięte z chwilą zgłoszenia się na I kurs 35 uczniów. Obecnie jest jeszcze 15 miejsc wolnych. Od nowowstępujących uczniów wymagane jest ukończenie 16-go roku życia i przedłożenie metryki chrztu, świadectwa moralności, oraz świadectwa z ukończenia szkoły powszechnej.

Rok szkolny rozpocznie się w poniedziałek 5-go listopada o godz. 9 rano.

—** STAROGARD. (Uroczyste przyjęcie gen. Ładosia). Przed kilku dniami przybył do Starogardu gen. Ładoś z Grudziądza, dowódca 16 dywizji celem inspekcji półwojskowych organizacji starogardzkich. Z tej okazji urządzono pochód z pochodniami na dworzec, gdyż gen. Ładoś przybył wieczornym pociągiem. Na dworcu powitali gościa pp. pułkownik Koreywo, burmistrz Czwojdzicki i cały szereg innych przedstawicieli.

Na czele pochodu udał się gen. Ładoś do miasta, gdzie na rynku po odśpiewaniu „Roty” wznosił okrzyk na cześć Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Prezydenta. Następnego dnia od wczesnego rana przed p. gen. Ładosiem podpisywać się zaczęły różne towarzystwa wychowania fizycznego.

—** CZERSK. (Dziwna „metamorfoza”). Dawniejszy nauczyciel w Rzepicznie, p. Myszkowski, który wyprowadził się do Niemiec, zmienił obecnie swe nazwisko na „Masshöfer”. Píše o tem do znajomej osoby w Czersku, zeznaczając, że w przyszłym roku przybędzie do swych stron w gościnę.

„Głos Ludu” w Czersku zwraca uwagę władzom, aby takiemu zdrajcy nie udzielano pozwolenia na przyjazd do Polski.

—** PUCK. (Ucieczka więźniów). Donoszą do pism gdańskich, iż zbiegli dwaj więźniowie, zatrudnieni umacnianiem brzegów na półwyspie Helu. Mimo natychmiastowego pościgu zbiegów dotąd nie ujęto.

* * *

—** GDAŃSK. (Szulernia obrona przed bankructwem miasta). Dowiadujemy się ze źródła dobrze poinformowanego że w Gdańsku pow. stać ma niebaem nowy klub gry. Odnosne układy z senatem mają być w oku. Klub tworzy się w Gdańsku dlatego, ponieważ w ziemie frekwencja w sopockim kasynie jest bardzo mała, a kasy Wolnego Miasta zawsze próżne. Założycielami są żydzi.

—** OLIWA. (Niebysza ilość żmij). Żmije w większych ilościach ukazują się w miejscowych borach. Za łapanie żmij oznaczone są nagrody. Za każdą zabita żmiję płaci urząd 150 złotych przy senacie 50 tysięcy marek.

—** NOWYPORT. (Kradzież statku celnego). W tych dniach w nocy skradziono kuter motorowy, należący do polskiej władzy celnej. Sprawa jak się okazało, małoletni Pióch wraz z dwoma także małoletnimi urwisami, znający dokła-

dnie stosunki, po rozbiciu kłódki, wprowadził statek z Motławy przez kanał w Nowymporcie, do zatoki gdańskiej. Wobec tego, że statek ten dość szybko wyjechał nocą na kontrolę władze portowe nie podejrzewając niczego statek przepuścili.

Pióch wydobywszy się na Bałtyk, wyruszył w kierunku Helu i dalej, niewątpliwie za granicę, ażeby statek spieniężyć. Około Rorzevia chłopcy zauważyli, że kończy się zapas benzyny, co skłoniło ich do powrotu. Około Rowy najechali na lawicę, skąd wydostał ich na bezpieczną wodę pewien rybak, któremu wspaniałomyślnie zaofiarowali za doznana pomoc jeden żagiel wartości 60 milionów. Ścigani przez policję śledczą, ułotnili się zawczasu, spieniężywszy poprzednio jeszcze cały inwentarz statku. Policja wykryła pewną część skradzionych rzeczy u pewnego rybaka w Ostlinie. — Sprawców dotychczas nie ujęto.

Rozmaitości.

× Fatalne walki byków. W południowej Francji zdarzyły się w ostatnich tygodniach liczne nieszczęśliwe wypadki podczas walki byków.

Ten sport stał się wskutek tego specjalnie podniecający nerwy przez poczucie grożącego niebezpieczeństwa.

Teraz znów donoszą z Bajonny, że jeden z widzów został na śmierć przebity szpadą matadora. Matador, nazwiskiem Marquez, chciał dobić piętego z kolei byka, ale dwa razy chybił. Gdy byk przybiegł poraż trzeci z pochyloną naprzód głową, Marquez wycołował szpadę w jego kark tuż za rogami; ale byk okazał się szybszy od matadora i rzutem rogiem stracił szpadę, która upadła między widzów, z których jeden, przybyły z Kuby, został przeszyty nawskróś serce i zginął na miejscu.

× Mormoni w Kanadzie. Dziwna sekta wielożeńców mormonów, której głównym siedliskiem jest miasto Salt Lake City, w stanie Utah, nie tylko nie upada, lecz przeciwnie rozwija swą działalność, czego dowodem jest przeniesienie się jej także na grunt kanadyjski.

Musieli tam mormoni zdobyć sporo prozelitów, skoro w niedzielę, 28 sierpnia, nastąpiło — jak donoszą do londyńskiego „Timesa” — poświęcenie w mieście Cardstone, w kanadyjskiej prowincji Alberty, świątyni mormońskiej, wzniesionej kosztem miliona dolarów.

Otwarcia świątyni dokonał przybyły z Salt Lake City prezydent sekty, Heber Greant, w otoczeniu pięciu „starszych” i członków sekty.

Świątynia zbudowana jest z granitu, a wewnątrz jej z marmuru i onyksu. Ozdoby wewnętrzne są skromne lecz kościelne z mahoni, drzewa orzechowego, skórnego i innych kosztownych drzew twardych. Freski ścienne przedstawiają stworzenie świata, Raj, upadek człowieka, i inne sceny biblijne. Ołtarz z chrzcielnią z onyksu oparta jest na dwunastu wotach naturalnej wielkości, wykutych z białego marmuru.

Podczas budowy świątyni wolno ją było zwiedzać wszystkim. Obecnie jednak mają wstęp do niej tylko mormoni.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Ceny węgla górnośląskiego niższe.

Dowiadujemy się, że pod naciskiem komisariatu do walki z drożyzną ma być w najbliższych dniach ze strony rządu podjęta akcja w kierunku obniżenia cen węgla górnośląskiego wobec faktu, że ceny te już dawno przekroczyły równię złotą i wobec swej wysokości hamują życie ekonomiczne w państwie.

Podatek obrotowy.

W związku z rozporządzeniem p. ministra skarbu z d. 18 lipca br. w sprawie prowadzenia ksiąg obrotu, ministerjum skarbu wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniami art. 50 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58 poz. 412) rozporządzenie to bynajmniej nie nakłada obowiązku prowadzenia ksiąg obrotu na te przedsiębiorstwa handlowe, i przemysłowe, które prowadzą księgi przepisane kodeksem handlowym.

Z rynku mięsnego.

Na posiedzeniu głównego przywozu i wywozu uchwalono pozwolić na eksport końskiego mięsa. Określono maksymalną ilość wywożonej miesięcznie koniny na 150 wagonów, wyznaczając tytułem opłaty wywozowej 10.000 mk. od kilograma.

O sztuczny nawóz.

Jak się dowiadujemy, zużycie nawozów sztucznych przed wojną na ziemiach polskich wynosiło około 1.200.000 ton, obecnie zużycie nawozów azotowych wynosi około 27 proc., zużycia przedwojennego, nawozów fosforowych — około 20 proc. oraz potasowych — około 35 proc. Dostateczne zaopatrzenie rolnictwa polskiego w nawozy sztuczne utrudnione jest ze względu na to, iż import nawozów z zagranicy kalkuluje się dla rolnictwa polskiego tylko przy transakcjach zamiennych, a to ze względu na różnice cen w kraju i zagranicą. To też sfery ziemiańskie zabiegają o pozwolenie wywozu pewnej ilości zboża za otrzymanie zamiast z zagranicy odpowiedniej ilości nawozów sztucznych.

Przemysłowcy austriaccy w Polsce.

Dzienniki donoszą, że staraniem Izby handlowej austriacko-polskiej we Wiedniu oraz Izby handlowej wiedeńskiej, udaje się do Polski grupa przemysłowców austriackich, celem bliższego nawiązania stosunków handlowych między obu krajami.

Zaopatrywanie skarbu w walutę zagraniczną.

Wskutek uchwały komitetu ekonomicznego ministrów władze skarbowe zwróciły się do koncernów przemysłowych z żądaniem, aby całą ilość otrzymywanych z zagranicy dewiz oddawały do dyspozycji skarbu. Obecnie na propozycję tę odpowiedzieli przemysłowcy górnośląscy, stawiając pewne warunki i zastrzeżenia.

W naszym rejestrze handlowym Oddział B zapisano dziś pod nr. 3 Towarzystwo handlowo-przemysłowe z ograniczoną poręką pod firmą: „Polski Przemysł Drzewny Nowe” towarzystwo handlowo-przemysłowe z ograniczoną poręką z siedzibą w Nowem. Kontrakt spółki zawarto dnia 18 czerwca 1923 r. Celem towarzystwa jest:

- prowadzenie własnych tartaków, stolarni, toka ni oraz wszelkich innych warsztatów i zakładów dla wytwarzania przeróbek i przetworów z drzewa okrągłego i tartego wchodzących w zakres najszerzej rozumianego przemysłu drzewnego;
- zakup i sprzedaż drzewa i przetworów drzewnych;
- eksploatacja drzewostanów. Spółka ma prawo zakładania filii, składów i kantorów w obrębie Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami. Kapitał zakładowy towarzystwa wynosi 64.000.000 mk., który to kapitał w całości wpłacili po połowie każdy ze spółników i założycieli towarzystwa, którymi są Dr. Stefan Garczyński z Warszawy i budowniczy Władysław Madela z Nowego. Towarzystwo ma posiadać na cały czas trwania dwóch zawiadomców, którymi są Dr. Stefan Garczyński z Warszawy i budowniczy Władysław Madela z Nowego, którzy łącznie obaj stanowią zarząd towarzystwa i mają tylko łącznie towarzystwo zastępować w ten sposób, że pod pieczęcią firmy umieszczają swoje podpisy.

Kierownikiem technicznym tartaku jest Władysław Madela z Nowego. Wszelkie ogłoszenia publiczne o ile przez ustawę są potrzebne będą umieszczone w tym samym dzienniku, w którym je umieszcza Sąd rejestrowy siedziby towarzystwa. Nowe, dnia 18 września 1923 r. 6599
Sąd Powiatowy.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaję do wiadomości, że oświadczenia za lub przeciw powołaniu przymusowego cechu koszykarskiego na obwód tej części Województwa Pomorskiego, która położona jest na prawym brzegu rzeki Wisły, a więc na obwód następujących powiatów:

Brodnica, Chelmno, Działdowo, Grudziądz, Inowrocław, Kwidzyn, Nowe Miasto, Toruń, Wąbrzeźno należy wniesić na moje ręce pisemnie do dnia 6 października 1923 lub ustnie w czasie od 1 do 6 października 1923 r.

Oświadczenia pisemne zawierają winny napis na kopercie: „Cech koszykarski”. Oświadczenia ustne nastąpić mogą w wyżej oznaczonym terminie w dniu powszednim w biurze przydziałem Magistratu w Toruniu, Ratusz pokój nr. 25.

Wzywam przeto wszystkich rzemieślników, którzy w obrębie wyżej podanych powiatów Województwa Pomorskiego uprawiają rzemiosło koszykarskie do złożenia swych oświadczeń. Przytem zaznaczam, że tylko takie oświadczenia są ważne, z których wynika, czy oświadczający zgadza się z powołaniem do życia przymusowego cechu koszykarskiego lub nie, oraz, że oświadczeń oddanych po upływie wyznaczonego terminu nie uwzględni się.

Rzemieślnicy, którzy postawili wniosek o założenie cechu przymusowego winni także oddać oświadczenie.

Po upływie wyznaczonego czasokresu dla głosowania, t. j. po dniu 6 października 1923 r. listę się zamknie. Przez następne dwa tygodnie tj. w czasie od 8 do 22 października 1923 lista ta publicznie wyłożona będzie w biurze przydziałem Magistratu w Toruniu, Ratusz pokój 25 do wglądu i wniesienia ewentualnych sprzeciwów zainteresowanych.

Sprzeciwów wniesionych po dniu 22 października 1923 r. się nie uwzględni.

Toruń, dnia 18 września 1923 r.
Komisarz:
(-) Michalek, Prezydent miasta Torunia.

Łatarnie

niegaszące przy największym wietrze, z palnikiem karbidowym, większa ilość tanio na sprzedaż, w całości lub częściowo.

Grudziądz, Pańska 25 6607

»Heimchen«, Dom wysyłkowy mydła

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607

Grudziądz, Pańska 25 6607